

Knjiga proroka Daniela - sto dvadeset i pet

Otkrivanje proročkoga značenja: tumačenje Daniela 11,40 i njegovih implikacija za suvremeno kršćanstvo

Jeff Pippenger

2024-03-09

Četrdeseti redak jedanaestoga poglavlja Daniela započinje u vrijeme svršetka, no taj redak prepoznaje dva vremena svršetka te stoga dopušta proučavatelju proroštva da prvo vrijeme svršetka uskladi s drugim vremenom svršetka. Kada se ta primjena izvrši, linija mileritske povijesti koja je započela 1798. teče usporedno s poviješću Sjedinjenih Američkih Država 1989. godine. Te dvije linije prepoznaju liniju istinskoga protestantskog roga i liniju republikanskog roga zemaljske zvijeri iz Otkrivenja, trinaestoga poglavlja. Obje linije započinju u vrijeme svršetka 1798. godine, a vrijeme svršetka 1989. godine jednostavno nadopunjuje i pruža drugo svjedočanstvo o putokazima istine koji su u tome retku otpečaćeni.

Pokret trećeg anđela stigao je 22. listopada 1844., ali je bio odgođen kroz sedmogodišnju pobunu od 1856. do 1863. Dolazak trećeg anđela ponovio se 11. rujna 2001. Godina 1863. bila je predočena prvim taborovanjem drevnog Izraela u Kadešu i pobunom deseterice uhoda, a 11. rujna 2001. bio je predočen posljednjim taborovanjem drevnog Izraela u Kadešu i Mojsijevom pobunom. Pobuna iz 1863. predstavljala je prvu pobunu u Kadešu, koja je proizvela presudu smrti u pustinji. Pobuna od 11. rujna 2001. predstavljala je posljednju pobunu u Kadešu, koja je proizvela smrt vodstva laodicejskog adventizma.

Silazak anđela 11. kolovoza 1840., koji je otvorio pokret od 1840. do 1844., a koji je sestra White nazvala slavnim očitovanjem Božje sile, predoznačio je 11. rujna 2001. i označio slavno očitovanje Božje sile.

„Anđeo koji se sjedinjuje u naviještanju poruke trećega anđela treba obasjati svu zemlju svojom slavom. Ovdje je prorečeno djelo svjetskih razmjera i nesvakidašnje sile. Adventni pokret od 1840. do 1844. bio je slavno očitovanje Božje sile; poruka prvoga anđela bila je odnesena do svake misijske postaje u svijetu, a u nekim je zemljama vladalo najveće vjersko zanimanje kakvo je u ijednoj zemlji viđeno od Reformacije šesnaestoga stoljeća; ali sve to treba biti nadmašeno silnim pokretom pod posljednjim upozorenjem trećega anđela.” The Great Controversy, 611.

Prvi dolazak trećega anđela 22. listopada 1844. (prvi Kadeš) bio je da dovrši djelo, ali je Božji narod izabrao postaviti novoga vođu i vratiti se u Egipat. Do 1863. godine „ponovno su sagradili Jerihon“, umjesto da sudjeluju u Božjem djelu rušenja zidina Jerihona. Stoga su bili prokleti smrću u pustinji.

I Jošua ih zakle u ono vrijeme govoreći: Proklet bio čovjek pred Gospodinom koji ustane i sagradi ovaj grad Jerihon; njegove će temelje položiti na svome prvencu, a na svome najmlađem sinu podignut će njegova vrata. Jošua 6:26.

Kao što je drevni Izrael pri prvom Kadešu odbacio poruku Jošue i Kaleba, tako je pobuna suvremenoga Izraela pri prvom Kadešu (1863.) navukla na njih Jošuinu prokletstvo. Kada se treći anđeo vratio 11. rujna 2001. (posljednji Kadeš), započelo je završno djelo uoči Božjega obaranja Jerihona i njegovih zidina.

22. listopada 1844. označava dolazak trećega anđela, a time i označava dolazak skore nedjelje u posljednjim danima. Godina 1863. označava kraj razdoblja kušnje trećega anđela koje je započelo 22. listopada 1844. Stoga je 1863. simbol skorašnjega nedjeljnoga zakona, jer Isus uvijek predstavlja svršetak početkom. Godine 1863. narod je bio podijeljen u dvije skupine, a tako će se i pri nedjeljnom zakonu očitovati dvije skupine.

Razdoblje kušnje trećega anđela u mileritskoj povijesti započelo je 1844. i završilo 1863., a i početak i završetak označili su nedjeljni zakon posljednjih dana. U povijesti između početka (1844.) i završetka (1863.) nalazi se pobuna mileritskoga pokreta (1856.). Stoga to razdoblje nosi pečat „Istine“. Povratak u Kadeš po drugi put 11. rujna 2001. označava početak procesa kušnje trećega anđela, koji se završava u uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu, kako je predloženo 1863.

Od toga nedjeljnog zakona pa sve do završetka vremena ljudske kušnje, Jerihon i njegove zidine bit će oboreni, u skladu s izvršnom presudom nad bludnicom Babilona koja je predstavljena u toj povijesti. Četrdeseti redak započinje 1798. godine, a završava sa skorašnjim dolaskom nedjeljnog zakona u četrdeset i prvom retku. Vrijeme svršetka 1798. godine predstavlja unutarnju liniju Božje crkve, počevši s mileritima pokreta prvoga anđela pa sve do pokreta trećega anđela i sto četrdeset i četiri tisuće. Sve u jednom retku.

Rat između kralja sjevera, koji je započeo uzdizanjem kralja juga 1798. godine, priveden je kraju 1989., kada je kralj juga bio poražen savezom između petoga i šestoga kraljevstva biblijskoga proročanstva. Rat kralja sjevera i kralja juga koji je započeo 1798. godine, mileriti su prepoznali kao ratovanje protiv Rima, koje su oni promatrali jednostavno kao dvije pustošeće sile: poganstvo i papinstvo. Kada je rat završio 1989., sve tri pustošeće sile bile su uključene, i to je označilo početak proročkog prikaza tih triju sila koje vode svijet prema Armagedonu, koji je zemljopisno prikazan u četrdeset i petom retku jedanaestoga poglavlja Daniela.

Stihovi četrdeset do četrdeset i pet prepoznaju proročke dinamike triju sila koje dovode papu do njegova svršetka između mora i slavne svete gore. Ispravno shvaćena, proročka povijest prikazana u četrdeset i prvom stihu uključuje stihove četrdeset i jedan do četrdeset i četiri.

Stoga, polazeći od vremena svršetka 1989. godine, s drugim svjedočanstvom iz 1798., koje utvrđuje početak i završetak rata između kralja juga i kralja sjevera, četrdeset i prvi do četrdeset i četvrti redak prepoznaju trostruki savez papinstva čija je smrtna rana iscijeljena, a četrdeset i peti redak jest mjesto gdje ono dolazi svome kraju. Ti redci, promatrani iz ove perspektive, iznose povijest koja je izvanjska Božjoj crkvi, kao što je to također prikazano odnosom između sedam pečata i sedam crkava u knjizi Otkrivenja.

Linija proročanske povijesti koju predstavlja 1798. prvenstveno predstavlja istražni sud, a linija koja započinje na istoj točki 1989. prvenstveno predstavlja izvršni sud. Godina 1798. prvenstveno

naglašava djelo glasnika koji pripravlja put Glasniku Saveza, a 1989. prvenstveno naglašava djelo Ilijina glasnika.

Počevši od 1798. godine, kada je knjiga proroka Daniela bila otpečaćena, imamo porast spoznaje o proročkoj povijesti u kojoj Krist vodi svoj narod u saveznički odnos koji ostvaruje trajno sjedinjenje božanstva s čovječtvom. Taj savez posljednjih dana u Svetome pismu iznova je i iznova prepoznat.

Evo, dolaze dani, govori Gospod, kad ću sklopiti novi savez s domom Izraelovim i s domom Judinim: ne poput saveza koji sam sklopio s njihovim očevima onoga dana kad ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje egipatske; savez moj koji su oni prekršili, premda sam im bio muž, govori Gospod. Nego ovo je savez koji ću sklopiti s domom Izraelovim nakon onih dana, govori Gospod: Zakon ću svoj staviti u njihovu nutrinu i upisati ga u njihova srca; i bit ću njihov Bog, a oni će biti moj narod. I neće više učiti svaki svojega bližnjega i svaki svojega brata govoreći: Upoznajte Gospoda; jer će me svi poznavati, od najmanjega među njima do najvećega među njima, govori Gospod; jer ću oprostiti njihovu bezakonju i njihova se grijeha neće više spominjati. Jeremija 31:31–34.

Svi proroci prepoznaju posljednje dane, a izraz „posljednji dani” u proročanstvu predstavlja vremensko razdoblje suda. Prvi je anđeo došao 1798., u vrijeme svršetka, da objavi otvaranje suda 1844., što je ujedno i dolazak posljednjih dana. Posljednji dani jesu Jeremijini „dani” koji će doći, kada će Bog „oprostiti” „bezakonje” i „grijeha se njihovih više neće spominjati” svoga naroda. To djelo izvršava Krist kao Veliki svećenik u protupraslici Dana pomirenja tijekom „posljednjih dana”.

Da je mileritski adventizam po vjeri nastavio hoditi u napredujućoj svjetlosti trećega anđela koji je došao 22. listopada 1844., već bi bili u svom vječnom domu s Isusom. To je ono što Jeremija misli kada kaže: „nakon onih dana“. „Oni dani“ jesu proročanska razdoblja koja su vodila do 1844. i završila u njoj. To su „dani“ na koje upućuje dvanaesto poglavlje Daniela.

A ti idi svojim putem do svršetka; jer ćeš počinuti i stajati u svojem dijelu na svršetku dana. Daniel 12,13.

Na „svršetku dana“, ili kako Jeremija kaže, „nakon onih dana“, Krist je naumio staviti svoj zakon u nutrinu svojega naroda i upisati svoj zakon u srca. Nutrina je niža narav, ili kako je Pavao naziva tijelo, a srce je viša narav. Savez obećava dati svojem narodu nov um pri obraćenju i novo tijelo prigodom Drugoga dolaska. Čovjek je pao s Adamom, koji je bio stvoren na Božju sliku i koji je bio stvoren s višom naravi i nižom naravi. Kristov je savez otkupiti čovječanstvo s njegovom dvostrukom naravi od prokletstva grijeha.

„U posljednjim danima povijesti ove zemlje treba biti obnovljen Božji savez s njegovim narodom koji drži njegove zapovijedi. ‘U onaj dan sklopit ću za njih savez sa zvijerima poljskim, i s pticama nebeskim, i s gmazovima zemaljskim; i slomit ću luk i mač i boj u zemlji, i učinit ću da počivaju sigurni. I zaručit ću te sebi do vijeka; da, zaručit ću te sebi u pravednosti i u sudu i u dobroti i u milosrđu. Zaručit ću te sebi i u vjernosti; i spoznat ćeš Gospodina.’”

„I dogodit će se u onaj dan: uslišit ću, govori Gospod, uslišit ću nebesa, a ona će uslišiti zemlju; i zemlja će uslišiti žito, i vino, i ulje; a oni će uslišiti Jizreela. I posijati ću je sebi po zemlji; i smilovat ću se onoj koja nije zadobila milosrđe; i reći ću onima koji nisu moj narod: Ti si moj narod; a oni će reći: Ti si moj Bog.“ Hošea 2:14-23.

„U onaj dan,... ostatak Izraelov i oni koji umaknu domu Jakovljevu,... oslanjat će se na Jahvu, Sveca Izraelova, u istini.“ Izaija 10,20. Iz „svakoga naroda i plemena i jezika i puka“ bit će onih koji će radosno odgovoriti na poruku: „Bojte se Boga i podajte mu slavu, jer dođe čas suda njegov.“ Odvratit će se od svakoga idola koji ih veže za ovu zemlju i „poklonit će se Onomu koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodâ“. Oslobodit će se od svakoga zapletaja i stajat će pred svijetom kao spomenici Božjega milosrđa. Poslušni svakom božanskom zahtjevu, anđeli i ljudi prepoznat će ih kao one koji „drže zapovijedi Božje i vjeru Isusovu“. Otkrivenje 14,6–7.12.

“Evo, dolaze dani, govori Gospod, kad će orač stizati žeteoca, a gazitelj grožđa onoga koji sije sjeme; i gore će kapati slatkim vinom, i svi će se brežuljci topiti. I vratit ću sužanjstvo svojega naroda Izraela, i oni će sagraditi opustošene gradove i nastaniti ih; i zasadit će vinograde i piti vino njihovo; načinit će i vrtove i jesti njihov plod. I posadit ću ih na njihovu zemlju, i više se neće iščupati iz svoje zemlje koju sam im dao, govori Gospod, Bog tvoj. Amos 9:13–15.”
Review and Herald, 26. veljače 1914.

Kada Jeremija kaže „nakon onih dana“, „dani“ koji su prethodili djelu predstavljenom time što Krist iznenada dolazi u svoj hram da ga očisti, bili su proročki periodi koji su završili 1798. i 1844. godine. Svršetak tih proročkih dana (perioda) označio je četrdeset i šest godina tijekom kojih je Krist podigao mileritski hram, a kada je iznenada došao 22. listopada 1844., ispunjavao je treće poglavlje Malahije, koje je također ispunio kada je očistio hram na početku i na završetku svoje službe.

„Čisteći hram od svjetskih kupaca i prodavača, Isus je objavio svoje poslanje da očisti srce od okaljanosti grijehom — od zemaljskih želja, sebičnih požuda i zlih navika koje kvare dušu. Malahija 3,1–3 citirano.” Isusov život, 161.

I „nakon tih dana“ Krist je namjeravao očistiti hram koji je bio podigao, a koji je predstavljao Njegovo djelo u čišćenju srca Njegova naroda od nečistoće grijeha, ili, kako Jeremija kaže, upisujući svoj zakon u njihova srca i u njihovu nutrinu.

Jer, nalazeći manu njima, kaže: Evo, dolaze dani, govori Gospodin, kad ću sklopiti novi savez s domom Izraelovim i s domom Judinim; ne po savezu koji sklopili s njihovim ocima u dan kad ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje egipatske; jer oni ne ostadoše u mojem savezu, i ja za njih ne marah, govori Gospodin. Jer ovo je savez koji ću sklopiti s domom Izraelovim nakon onih dana, govori Gospodin: Zakone ću svoje staviti u njihov um i upisati ih u njihova srca; i bit ću im Bog, a oni će mi biti narod. Hebrejima 8:8–10.

Riječi „oni dani” bili su Danielov „svršetak danâ”, koji je završio 1798. i 1844. godine. Linija protestantskog roga koja započinje 1798. godine, u četrdesetom retku jedanaestog poglavlja Daniela, naglašava saveznički odnos koji se uspostavlja sa sto četrdeset i četiri tisuće. Hebrejska

riječ „ždrijeb” jest mali kamen koji se rabio za određivanje nečije sudbine. Danielu je bilo rečeno da ide i počine (u smrti) do „svršetka danâ”, kada će, 1844. godine, sud započeti i njegova će sudbina biti određena.

A ti idi svojim putem do svršetka; jer ćeš počinuti i stajati u svojem dijelu na svršetku dana.
Daniel 12:13.

„Dani” „svršetka dana” predstavljaju vremenska proročanstva koja su završila 1844., jer nakon toga proročkoga vremena više ne će biti. Dvije tisuće i tri stotine godina, što je bilo viđenje marah, koje znači iznenadnu pojavu Krista u Njegovu Svetištu, tada su također završile, a završilo je i dvije tisuće i pet stotina i dvadeset godina posljednjega gnjeva, upravo kao što su dani prvoga gnjeva završili u vrijeme svršetka 1798. godine. „Nakon onih dana”, kako se na to pozvao Jeremija, nakon toga je bilo predmet Pavlova obraćanja. Pavao se dvaput poziva na Jeremijino „nakon onih dana”, jer Pavao ne govori jednostavno o Savezu koji je trebao biti uspostavljen „nakon onih dana”, nego još važnije, on prepoznaje Kristovo djelo kao djelo Velikoga svećenika.

Jer jednim je prinosom zauvijek usavršio one koji se posvećuju. A i Duh Sveti svjedoči nam o tome; jer pošto je prije rekao: Ovo je Savez koji ću sklopiti s njima nakon onih dana, govori Gospodin: Zakone ću svoje staviti u njihova srca, i u njihove ću ih misli upisati; a njihovih grijeha i bezakonja neću se više spominjati. A gdje je oprostjenje za to, ondje više nema prinosa za grijeh. Imajući dakle, braćo, smionost za ulazak u Svetinju nad svetinjama po krvi Isusovoj, putem novim i živim, koji nam je on posvetio kroz zastor, to jest, svoje tijelo; i imajući Velikoga svećenika nad domom Božjim. Hebrejima 10:14–21.

Dvije stotine i dvadeset godina koje povezuju proročanstvo marah viđenja Kristova pojavljivanja s proročanstvom od dvije tisuće petsto i dvadeset godina chazon viđenja proročke povijesti povezuju, ili spajaju, početak tih dvaju proročkih razdoblja simboličkom vezom koja predstavlja sjedinjenje čovječstva s božanstvom, što je djelo koje Krist ostvaruje u čišćenju koje se zbiva tijekom pokreta trećega anđela i koje kao ishod ima savez što ga On sklapa sa sto četrdeset i četiri tisuće.

Viđenje chazona, koje predočava gaženje hrama, viđenje je čovječanstva koje je bilo pogaženo grijehom od pobune Adama u Edenskom vrtu; a viđenje marah, koje predočava Kristovo djelo obnove i čišćenja hrama, oboje se ispunilo 22. listopada 1844. Postoje dva proročanstva od dvije tisuće petsto dvadeset godina o Božjem gnjevu, koja predstavljaju gaženje vojske i Svetišta.

Oba ta proročanstva predstavljaju gaženje čovječanstva, koje treba biti obnovljeno viđenjem marah. Te dvije Božje srdžbe protiv Njegova naroda predstavljaju srdžbu nad palim čovječanstvom, koje će biti izbavljeno i obnovljeno jedino Kristovim djelom u ponovnoj izgradnji i čišćenju paloga hrama.

Dvije ogorčenosti predstavljaju višu narav i nižu narav čovječanstva. Prilikom Adamova pada, niža je narav zadobila prevlast nad višom naravi, a Kristova je namjera za ljude bila da viša narav vlada nad nižom naravi. Prilikom Adamova pada, viša je narav pala pod požude niže naravi, i Božji je naum bio izokrenut. To je ono što se misli pod biblijskim „obraćenjem“. Biti obraćen znači da je višoj naravi vraćen njezin vladajući položaj nad nižom naravi. Obratiti znači preokrenuti ili

okrenuti naglavce.

Prva ogorčenost protiv sjevernoga kraljevstva bila je ogorčenost protiv niže naravi koja je pri padu podjarmila višu narav. Ta je ogorčenost došla najprije, jer je Krist preuzeo djelo otkupljenja upravo ondje gdje je ono prvi put započelo, a započelo je s požudom niže naravi, koja je bila požuda apetita. Krist je započeo svoje djelo četrdesetodnevnom postom.

„Krist je znao da, kako bi uspješno proveo plan spasenja, mora započeti djelo otkupljenja čovjeka upravo ondje gdje je propast započela. Adam je pao popuštanjem apetitu. Da bi čovjeku utisnuo njegove obveze da bude poslušan Božjem zakonu, Krist je započeo svoje djelo otkupljenja reformiranjem čovjekovih tjelesnih navika. Opadanje kreposti i degeneracija ljudskoga roda ponajprije se mogu pripisati popuštanju izopačenom apetitu.” Testimonies, svezak 3, 486.

Druga ogorčenost bila je protiv više naravi, predstavljene južnim kraljevstvom, gdje se nalazi Jeruzalem, grad koji je Bog izabrao da ondje postavi svoje ime. Djelo koje je Krist namjeravao izvršiti 22. listopada 1844., i djelo koje sada izvršava, predstavljeno je Ezekielovim dvama štapovima.

Kada se Ezekielova dva štapa zauvijek spoje u jedan štap, time se označuje Savez u kojem Krist zauvijek uklanja grijeh sa svojega naroda, a viša i niža narav bivaju vraćene u ispravan hijerarhijski poredak, te ljudi ponovno postaju cjeloviti. U neobraćenom stanju niža narav čovjeka, predstavljena prvim gnjevom, vladala je nad višom naravi čovjeka, predstavljenom posljednjim gnjevom. Stoga je prvi gnjev bio protiv sjevernoga kraljevstva, koje se zemljopisno nalazilo „iznad” južnoga kraljevstva.

Dvije stotine i dvadeset godina koje povezuju dvije vizije, marah i chazon, s božanstvom i čovječtvom, u njihovim uzajamnim počecima, obje se sjedinjuju u jedan štap kada Krist dovrši djelo trećega anđela sa sto četrdeset i četiri tisuće. To je proročanstvo o posljednjoj srdžbi protiv južnoga kraljevstva koje je združeno s proročanstvom o pojavljivanju 1844., jer Savez pri obraćenju daje nov um, ali novo tijelo (sjeverno kraljevstvo) biva obnovljeno tek o drugom dolasku, u tren oka.

Četrdeseti redak jedanaestog poglavlja Daniela prepoznaje oba vremena kraja te time naglašava unutarnju i vanjsku crtu proročanske povijesti tijekom povijesti zemaljske zvijeri iz trinaestog poglavlja Otkrivenja. Istine koje su u tome retku otpečaćene predstavljaju i unutarnje i vanjske linije istine koje je Krist došao prepoznati i ostvariti unutar svojega naroda. Istina da čovječstvo sjedinjeno s božanstvom ne griješi predstavljena je u svjetlu povezanom s učinkom otpečaćivanja znanja te predstavlja unutarnju istinu Božjega naroda u posljednjim danima. Svjetlo predstavljeno ratovanjem između sila koje vode svijet u Armagedon jest vanjska istina Božjega naroda u posljednjim danima.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

I opet mi dođe riječ Gospodnja govoreći: A ti, sine čovječji, uzmi sebi jedan štap i napiši na njemu: Za Judu i za sinove Izraelove, njegove drugove; zatim uzmi drugi štap i napiši na

njemu: Za Josipa, štap Efrajimov, i za sav dom Izraelov, njegove drugove. I sastavi ih jedan s drugim u jedan štap, i postat će jedno u tvojoj ruci. A kad ti sinovi tvoga naroda progovore govoreći: Nećeš li nam pokazati što time misliš? reci im: Ovako govori Gospodin Bog: Evo, uzet ću Josipov štap, koji je u ruci Efrajimovoj, i plemena Izraelova, njegove drugove, te ću ih pridružiti njemu, naime Judinu štapu, i učinit ću ih jednim štapom, i bit će jedno u mojoj ruci. A štapovi na koje napišeš bit će u tvojoj ruci pred njihovim očima. I reci im: Ovako govori Gospodin Bog: Evo, uzet ću sinove Izraelove između pogana, kamo su otišli, i sabrat ću ih odasvud, i dovest ću ih u njihovu zemlju. I učinit ću ih jednim narodom u zemlji, na gorama Izraelovim; i jedan će kralj svima njima biti kralj; i neće više biti dva naroda, niti će više ikada biti razdijeljeni u dva kraljevstva. Niti će se više onečišćivati svojim idolima, ni svojim grozotama, ni ikakvim svojim prijestupima; nego ću ih izbaviti iz svih njihovih prebivališta u kojima su sagriješili, i očistit ću ih; tako će oni biti moj narod, a ja ću biti njihov Bog. I sluga moj David bit će kralj nad njima; i svi će oni imati jednoga pastira; također će hoditi po mojim sudovima, i držat će moje uredbe, i vršit će ih. I nastavat će u zemlji koju sam dao svome sluzi Jakovu, u kojoj su prebivali vaši oci; i nastavat će u njoj, oni i njihovi sinovi, i sinovi njihovih sinova dovijeka; i sluga moj David bit će njihov knez dovijeka. Povrh toga sklopit ću s njima savez mira; bit će to vječni savez s njima; i nastanit ću ih, i umnožit ću ih, i postaviti ću svoje Svetište usred njih dovijeka. I moj će Šator biti s njima; da, ja ću biti njihov Bog, a oni će biti moj narod. I pogani će spoznati da ja, Gospod, posvećujem Izraela, kad moje Svetište bude usred njih dovijeka. Ezekiel 37:15–28.